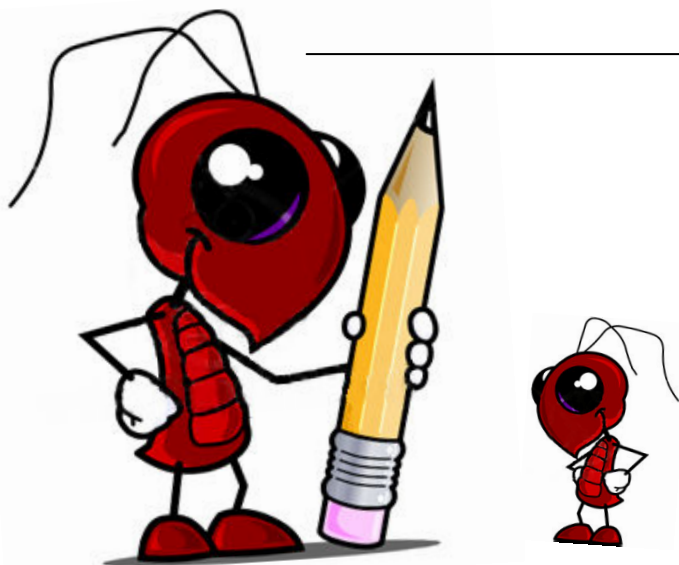

November / 2010

MRAVENISKO

číslo 3 ■ ročník 1.

*Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA*

www.szsbaikalska.sk

*Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
spoločnosti ESET, s r.o.*

*a rodičov detí
triedy Ants.
Ďakujeme !*

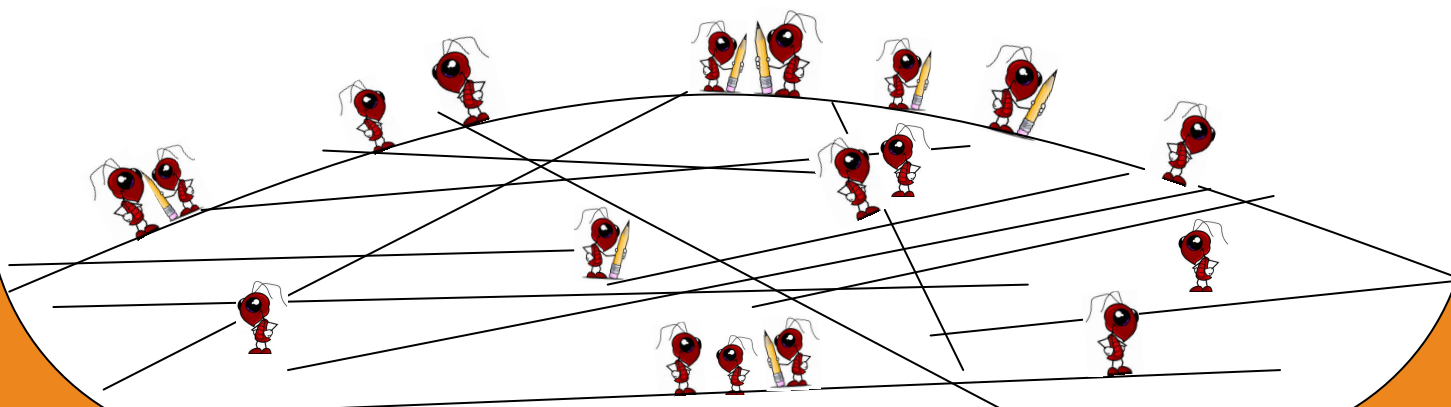
V TOMTO ČÍSLE:

AKO VZNIKÁ ANIMOVANÝ FILM

ROZHOVOR S VILOM

SPOMIENKA NA FRANTIŠKA TÓTHA

KOMIKS

OBSAH / PRÍHOVOR

- Ako vzniká animovaný film 3
- Halloween 5
- Rozhovor s Vilom 8-9
- Dinosaury 10
- Spomienka na Františka Tótha 11
- Komiks 12

*Milí žiaci, rodičia,
učitelia,*

Teší ma, že sa nám spoločnými silami darí dodržiavať plánovanú periodicitu nového časopisu a tiež aj to, že „nás“ nečítajú len druháci a ich rodičia, moji kolegovia, ale aj širší okruh ľudí, ktorý si nás už pravidelne nachádza v elektronickej podobe, na webovej stránke školy. Srdečne ďakujem za celú redakciu našim sponzorom, ktorí svojim finančným príspevkom zabezpečili profesionálnu tlač vo farbe a zároveň nám umožnia časopis občas vydať s väčším počtom strán. Cieľom časopisu Mravenisko je mapovať dianie v našej triede a neskôr aj v škole očami detí, ako aj prezentovať ich detský svet, v rôznych rubrikách formou originálnych textových príspevkov. Príprava a vydávanie časopisu je veľkou výzvou pre všetkých zúčastnených. Pre nás pedagógov rovnako ako pre samotných žiakov, ktorí túto prácu zvládajú na výbornú. Nie je tajomstvom, že texty deti píšú rukou a my učitelia ich prepisujeme do elektronickej podoby. V poslednom čase sa viac a viac detí snaží príspevok napísať v textovom editori a následne nám ho sami zasielajú elektronickeou poštou. Verím, že v jarnom období už aj príspevky v elektronickej podobe budú samozrejmosťou a to, čo sa deti priebežne učia na hodinách informatickej výchovy už čochvíľa využijú aj v praxi.

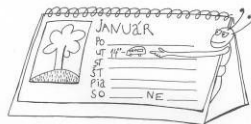
REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková
Grafická úprava: Miroslav Rapant
Jazyková korektúra: Magdaléna Krchlíková

Prispievatelia: Adam Bečvarov, Šimon Dančiak, Laura Herbecová, Branislav Hitzinger, Oliver Karvay, Gregor Kočan, Samuel Kostúr, Matej Konečný, Laura Kupková, Lili Lešová, Lukáš Lipka, Leonard Mohňanský, Júlia Moncmanová, Šimon Nahálka, Samuel Novák, David Ormandy, Oliver Pučík a Emma Sekulová

Spolupracovali: Kristína Holúbková, Soňa Lesáková a Vladimír Zaškvara
Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

Miro Rapant

AKO VZNIKÁ ANIMOVANÝ FILM

Bienále animácie Bratislava – BAB – Medzinárodný festival animovaných filmov je tradičným podujatím Bibiany. Koná sa každý druhý rok, organizátorom je Sekretariát BAB v Bibiane – medzinárodnom dome umenia pre deti. Tento rok je to jubilejný 10. ročník festivalu. Okrem toho, že sa počas festivalu premietajú rôzne filmy, v Bibiane pripravili pre nás – teda pre deti, tvorivé dielne, kde sme mali možnosť zažiť a vidieť, ako vzniká animovaný film.

Po príchode do Bibiany nás rozdelili na dve skupiny. Prvá skupina išla s Luciou na poschodie, kde boli výstavy prác detí. Pozreli sme si film, ktorý urobili deti pred nami. Potom nám asistentky vysvetlili, ako si máme urobiť papierové postavičky. Všetci sme robili postavičky aj iné veci. Jednotlivé časti postavičiek sme lepili lepiacou gumou, aby mohli pohybovať rukami, nohami. Potom si mal každý vymyslieť krátky príbeh – svoj vlastný film. Postavičky sme položili na

prípravený papier s nejakým pozadím /napríklad les/ a pohybovali sme nimi pomaličky po jednom centimetri. Pán animátor to snímал kamerou a vysvetlil nám, ako máme pracovať s ovládačom. Potom sme si to vyskúšali aj my a urobili sme si tak vlastný film. Pán animátor bol Holanďan, hovoril po anglicky a asistentky aj Lucka nám všetko prekladali.

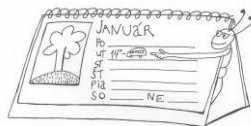

Druhá skupina

išla do podzemia, kde bol nachystaný počítač, kamera, rekvizity a tiež traja mladí chalani – asistenti. Neskôr prišiel aj pán režisér, bol veľmi veselý a vtipný. Boli to Srbi. Rozprávali po anglicky aj po srbsky, Vierka nám všetko prekladala. Najprv nám chalani ukázali, ako sa natáča animovaný film. Jeden bol herec a dvaja snímali jeho pohyby. Potom sme si to vyskúšali aj my. Niektorí hrali a iní snímali a naopak. Hrali sme rôzne situácie, bolo to veľmi zábavné. Pretože to boli vlastne dobré hry. Najprv sme postupne vchádzali do obrovskej škatule.

AKCIE MESIACA

Snímali nás krok za krokom, pohybovali sme sa veľmi, veľmi pomaličky ako roboti. Každého, kto do škatule vošiel, odtiaľ pán režisér vytiahol, vtedy kamera nesnímala. Nakoniec prišiel Oliver a akože veľmi ťažkú škatuľu odniesol. Keď nám to premietali, vyzeralo to, že sme všetci naskákali do škatule a Oliver je taký silák, že nás všetkých odniesol. Potom sme robili vláčik, niesli sme kadečo na trh – kohúta, sitko, korytnačku, a keď sme zabočili za veľké stojace figúrky, spoza nich vychádzali už len rekvizity a my sme akože zmizli.

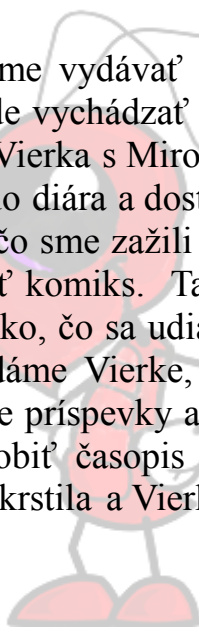

Točili sme ešte veľa filmov a nakoniec sme robili papierové čiapky ozdobené farebným papierom a v tých čiapkach sme robili posledný film. Bolo tam veľmi dobre a bolo to všetko super!

Ants

TVORÍME MRAVENISKO

Miro s Vierkou prišli s nápadom, že budeme vydávať časopis. Vôbec sme si to nevedeli predstaviť, ako sa to robí. Dokonca, že bude vychádzať každý mesiac. No už sme sa trochu zabehli. Časopis tvoríme my MRAVCE a Vierka s Mirom nám pomáhajú. Vierka nám zadá úlohy – témy príspevkov, zapíšeme si ich do diára a dostaneme nejaký čas na ich napísanie. Témy príspevkov sú rôzne. Píšeme o tom, čo sme zažili počas mesiaca. Predstavujeme naše záľuby. Niektorí dostanú za úlohu nakresliť komiks. Takže nielen píšeme, ale aj kreslíme. Nájdete tu aj zábavné vtipy. Pripraviť všetko, čo sa udialo za jeden mesiac je veľmi ťažké, ale oplatí sa to. Všetky príspevky odovzdáme Vierke, ktorá ich opraví. Minule zámerne nechala text aj s našimi chybami. Miro naše príspevky a obrázky vkladá do počítača a takto to vyzerá, keď časopis naozaj vytlačí. Robiť časopis nás baví. Veľmi sa páči aj našim rodičom a Majke, ktorá nám prvé číslo pokrstila a Vierka nám upiekla ten dobrý jablkový koláč.

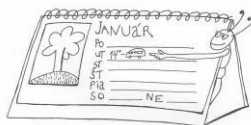
Laura Kupková a Emma Sekulová

NOVEMBER

- 1. – 20. novembra – príprava časopisu Mravenisko
- 11. novembra – Oslava 20. výročia založenia školy, Mestské DPOH
- 16. novembra – DOD na SZŠ – Dots a Ants

Viac o novembrových akciách našej triedy sa dozviete v budúcom čísle.

AKCIE MESIACA

VEČIEROK STRAŠIDIEL

Tesne pred jesennými prázdninami sme mali *Večierok strašidiel*. Pripravili ho pre DOTS a ANTS prváčka pani učiteľka Iva, Nika a Vlado. Halloween je na strašenie ako stvorený. Do masiek sme sa prezliekali v triede, kde mávame hudobnú výchovu. Ale niektorí nemali kostýmy. Potom sme čakali na prvákov. A potom to začalo! Predstavovali sme svoje masky. Masky mali byť len

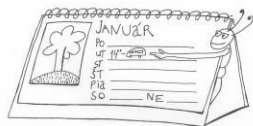

len strašidlá. Bolo tam veľa strašidiel, duchovia, strigy, strašidílko Emílek, múmia aj upír. Každý z nás doniesol parádnu tekvicu – svetlonos a porozprával, čo jeho výtvor predstavuje. Toľko nápadov! Tekvice boli jedna lepšia ako druhá. Potom sme mali občerstvenie. Boli tam čipsy, mafiny, koláče, tyčinky, karamelové pukance a Laura s mamou napiekli také koláčiky *maltáče*. Bolo aj veľa všeličoho na pitie – Fanta, Sprite, minerálky a detské šampanské. Nakoniec bola veľká veselá zábava, tancovali sme aj na Mandarinku Darinku, aj sme spievali. Tancovali sme aj stoličkový tanec. Bolo to super! Bol to najlepší deň strašidiel na svete.

Ants

AKCIE MESIACA

AKO TO VYZERALO V ŠKOLE KEDYSI

Na konci októbra sme navštívili Múzeum školstva a pedagogiky na Hálovej ulici v Petržalke. Sedli sme v starodávnych laviciach po dvoch. Veľmi sa nám páčili, dali sa sklápať. V múzeu nás privítal ujo a všeličo nám rozprával. Viete, že deti kedysi nemali zošity, ale písali – vyškrabávali to, čo chceli napísať, uhlíkom na také tabuľky? My sme písali starodávnym perom, ktoré sme namáčali do kalamára. Každý si to vyskúšal. V pracovnom liste sme napísali tým perom jedno cvičenie. Dokonca sme v tej starodávnej triede ja desiatovali. V kabinete sme videli vypchaté vtáky a zvieratá a všelijaké veci na chémiu. V kabinete bola aj kostra. V múzeu boli na stenách aj rôzne odznaky škôl. Potom sme pozerali kreslenú rozprávku *Studňa lásky*. Bola čierno-biela. Ešte nám pustili aj čierno-biely film, ako kedysi žiaci cvičili na hodine telesnej výchovy. Bolo to veľmi zaujímavé. Ešte sa tam určite niekedy pôjdeme pozrieť.

Ants

ZAPOJILI SME SA DO MATEMATICKEJ SÚŤAŽE MAKSÍK

Marta, ktorá učí veľkáčov, priniesla v septembri nejaké testy. Boli to matematické príklady. Vierka mám ich rozdala a vysvetlila, ako budeme pracovať. Niektoré príklady boli ťažké, iné nie veľmi. Pracovali sme vo dvojiciach. Najprv sme sa potrápili a potom sme písali do odpoveďového hárku. Museli sme sa dohodnúť, ak sme nemali rovnaké výsledky. Vierka nám nepomáhala. Nejde o to, aby sme mali všetci rovnaké výsledky. Ide o to, že si zasúťažíme. Sme zvedaví na výsledky.

Ants

Pani učiteľka dáva deťom úlohu na riešenie:

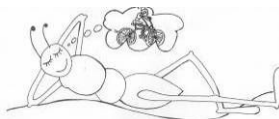
- Dom má päť poschodí. Na každé poschodie vedie desať schodov.
- Po koľkých schodoch musíme vystúpiť, keď sa chceme dostať na najvyššie poschodie?
- Po všetkých , - kričí pohotovo Peťko.

Na hodine matematiky sa učiteľ pýta žiakov:

- Mám vo vrecku 3 eurá. Jedno stratím. Čo mám vo vrecku?
- Prosím , dieru, pán učiteľ, - odpovedá Jožko.

NAŠE ZÁĽUBY

MHD

Píšem o MHD preto, lebo je to moja záľuba. MHD (mestská hromadná doprava) je vo všetkých väčších mestách Slovenska. Sú to autobusy a v Košiciach a v Bratislave aj trolejbusy a električky. Je to rýchla preprava ľudí v každom meste. Aby sme sa mohli vôbec previesť, potrebujeme nato cestovný lístok. Ten, kto nemá pri sebe mince, môže si poslať SMS a dostane SMS – cestovný lístok. Nedostane ho však na ruku, ale do mobilu. Je to výhoda pre všetkých

zábudlivých a kto nemá mobil ani mince, dostane pokutu, ak sa bude voziť „načierno“

a chytí ho revízor. Je dobré vedieť, na ktorú zástavku ideme. Ušetrí nám to čas a tým pádom sa nám darí lepšie sa orientovať v cestovných poriadkoch, ktoré sú vyvesené na zastávkach MHD. Ak teda máme šťastie a na tej zastávke nie je cestovný poriadok otrhaný alebo počmáraný vandalmi. Niektoré zastávky MHD

sú vybavené tiež špeciálnym rádiom pre nás, cestujúcich. Z toho rádia sa dozvedáme rôzne novinky a informácie o kultúrnych alebo verejných podujatiach priamo na zastávke. Na stránke www.imhd.sk som sa tiež dozvedel, že v našom meste bude aj metro. Dúfam, že jeho stanice budú viesť tam, kam sa budem potrebovať dopraviť.

Oliver Karvay

HUDOBNÉ NÁSTROJE

ktorý

a gitary mám doma klavír, lesný roh, rumbagule, tamburínu, píšťalku. Ale mojím najobľúbenejším nástrojom je moja fujara. Kúpil som si ju v Stupave na *Dnoch zelá*. Tento rok som v Trenčíne na *Pohode* hral na bicích. Už hrám aj v kapele *Kamoško a Kokosko*.

Mojou veľkou záľubou je hra na hudobných nástrojoch. Svoj prvý hudobný nástroj som dostal, keď som mal jeden rok.

Bola to fúkacia harmonika. Dal mi ju dedo Stano. Neskôr som na nej najčastejšie hrával cestou do škôlky. Druhý hudobný nástroj, som dostal, bola gitara. Okrem harmoniky

Šimon Dančiak

ROZHOVOR

ROZHOVOR S VILOM

Veselý, spokojný, obľúbený - taký je náš Vilo. Športovec duchom aj telom a skvelý pedagóg v jednom. Vie byť dobrým kamarátom študentov, ale tiež prísny triednym učiteľom, ktorý profesionálne zvláda aj ťažšie situácie. Optimizmus a elán z neho sršia na kilometre, a preto má jeho spoločnosť každý rád.

Učiteľ telesnej výchovy, plávania a geografie na 1. súkromnom gymnáziu a SZŠ na Bajkalskej ulici v Bratislave – Vilo Kerekeš.

Prečo si sa stal učiteľom?

Ťažká otázka na úvod. Asi preto, lebo ma baví práca s deťmi a mám veľa prázdnin.

Chcel si byť učiteľom telocviku už na základnej škole?

Keď som bol školákom, chcel som byť všelikým a najviac som chcel byť námorníkom. To, že budem učiteľom telocviku, mi ani vo sne nenapadlo, aj keď telesná bol môj obľúbený predmet.

Športuješ aj mimo školy? Ktorý druh športu máš najradšej?

Odmalička som vyskúšal veľa športov, no najviac mi učaroval volejbal. Hrávam ho od 15-ich rokov. Hrával som extraligu, teraz už iba rekreačne. Pred pár rokmi som si kúpil bicykel a potom ešte jeden a dosť času trávim aj bicyklovaním. Ako telocvikár mám rád aj ostatné druhy športu a neviem si život bez športu predstaviť.

Ktoré jedlo máš najradšej a čo si ako dieťa nikdy nechcel jesť?

Tí, ktorí ma poznajú, vedia, že mám rád akékoľvek jedlo a hlavne veľa. ☺ Zo zákuskov mám najradšej rezeň. Keď som bol malý, nechcel som jesť v školskej jedálni špenátovú polievku, varený karfiol a paradajky.

Ako dlho učíš na tejto škole? Páči sa ti tu?

Na tejto škole učím osem rokov. Som tu spokojný, mám tu výborných kolegov a aj s vami /rozumej deťmi/ sa to dá vydržať.

Čo okrem telocviku učíš na našej škole?

Okrem telocviku učím ešte geografiu a som triedny vo Vikings.

Hneváš sa, keď sa tvoje vlastné deti obliekajú a vyzliekajú ako slimáky?

(Smiech.) To asi narážate na plávanie. Adam je už tretiak a s ním problémy nie sú. Tamarka ešte nemá 2 roky a niekedy nám dá zabrať, keď ideme na prechádzku, navyberá si zimné veci, aj keď je horúce leto.

Čím ťa vieme najviac potešiť a najviac vytočiť? A čo máš na „maláčoch“ najradšej?

Do vývrtky ma vie doviesť pondelkové popoludnie na plávaní, keď vidím, ako niektorí hľadajú pri obliekaní desať minút pančuchy, aj keď prišli v ponožkách. Poteší ma každé jedno stretnutie s vami.

Najradšej mám, keď sa usmievate od ucha k uchu.

ROZHOVOR

Páči sa ti náš časopis Mravenisko?

Je veľmi pekný. Páči sa mi grafická úprava a je v ňom kopec článkov, z ktorých sa dozviem veľa z vášho školského života.

Keby si chytil zlatú ryбку a mohla by ti splniť želanie, čo by si si prial?

To by bolo vecí! ☺ Ak iba jedno, tak zdravie pre mňa a mojich blízkych.

Ďakujeme za rozhovor !

Otázky pripravili Oliver Pučík a Leonard Mohňanský

ZAZNELO NA VYUČOVANÍ ...

S Mirom zaznamenávame smiešne výroky na vyučovaní. Teda, že sú smiešne, to v prvom momente mravce ani nevedia, lebo to myslia naozaj.

Pripravovali sme sa na návštevu Múzea školstva a pedagogiky na Hálovej ulici v Petržalke.

Vierka sa opýtala: – Viete, kto priniesol Slovanom písmo?

Z lavíc sa ozval dvojhlas: - Adam a Eva!

Chodili sme po jednom k Peťovi a zadávali si prístupové heslá. Pred tým nám Miro vysvetlil dôležitosť hesiel a Peťo nám to prízvukoval a všelijakými *záľudnými* otázkami sa presviedčal, či si ozaj dokážeme heslo nechať iba pre seba. Jeden z nás na otázku, či si heslo zapamätá a nezabudne ho, hovorí: - Nezabudnem, je to meno mojej mačky. Nasledovali *záľudné* otázky: - Keď ťa o pár dní stretnem na chodbe a opýtam sa ťa, ako sa volá tvoja mačka. Nasledovala pohotová odpoveď: - Ja nemám žiadnu mačku.

Na vyučovaní sme sa dostali k nejakému fyzikálnemu javu. Nemali sme veľa času, preto Vierka hovorí: - Nebudem vám to teraz vysvetľovať, keď budete väčší, budete sa to učiť na fyzike.

Z lavíc sa ozvalo: - Čo je to fyzika?

Prv, ako stihla niečo povedať, zo Šimonovej lavice zaznela pohotová odpoveď:

- To je taký predmet, na ktorom nás budú učiť, ako zarobiť veľa peňazí.

V prvom čísle časopisu bol Adamov príspevok s obrázkom auta, ktoré vymyslel. Trocha sme sa s kresbou zdržali, tak som narýchlo, už bez asistencie Adama napísala nadpis k jeho textu *Auto mojich snov*. Keď dostali do rúk prvé číslo časopisu, dopriala by som vám vidieť tie očarené tváričky. Adam tam našiel svoj príspevok, prečítal si nadpis a hovorí:

- To sa mi nesnivalo, to som si naozaj vymyslel.

O PRÍRODE A ZVIERATÁCH

PES

V prvom čísle písal Lukáš o vlkoch. Z vlka bol vyšľachtený pes. Pes odjakživa patrí k človeku. Na svete existuje viac ako 300 druhov psích plemien. Psy sa využívajú pre rôzne aktivity. Jedni majú psa ako spoločníka, no iní ho dennodenne využívajú vo svojej práci – napr. služobné psy, ktoré využívajú policajti v policajných akciách. Tieto psy potrebujú špeciálny výcvik. Je potrebné ich cvičiť od malička. Na tieto účely sa najviac využívajú belgický ovčiak, rottweiler či doberman. Labrador je zas vynikajúci slepecký pes a jeho poslaním je nahradiť oči nevidiacemu človeku.

Existujú aj plemená, ktoré sú zvlášť vhodné do bytu. Takým je aj naša Jessy – yorkshirský teriér. Patrí môjmu strýkovi Rikimu, ktorý býva v Liptovskom Mikuláši. Vždy, keď ideme k starým rodičom, veľmi sa na ňu teším. Jessy je hravý psík. Je veľký dobrák. Má rada mäso, piškóty a granule. O jej srst' sa treba každý deň starať a česať ju. Je veľmi rýchla a bystrá. Má dobré oči. Rada sa túli a hrá, ale aj rada breše. Aj ja by som chcel mať doma takého psíka.

Leonard Mohňanský

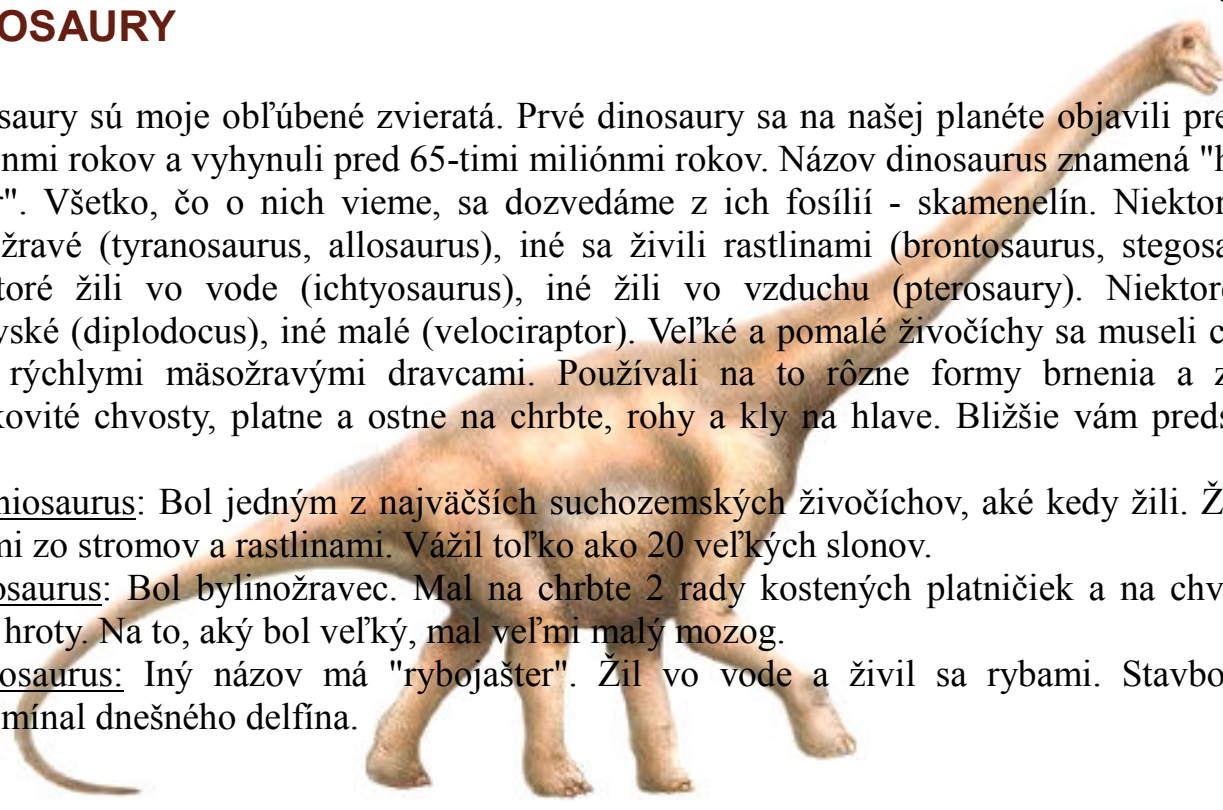
DINOSAURY

Dinosaury sú moje obľúbené zvieratá. Prvé dinosaury sa na našej planéte objavili pred 230 miliónmi rokov a vyhynuli pred 65-timi miliónmi rokov. Názov dinosaurus znamená "hrozný jašter". Všetko, čo o nich vieme, sa dozvedáme z ich fosílií - skamenelín. Niektoré boli mäsožravé (tyranosaurus, allosaurus), iné sa živili rastlinami (brontosaurus, stegosaurus). Niektoré žili vo vode (ichtyosaurus), iné žili vo vzduchu (pterosaury). Niektoré boli obrovské (diplodocus), iné malé (velociraptor). Veľké a pomalé živočíchy sa museli chrániť pred rýchlymi mäsožravými dravcami. Používali na to rôzne formy brnenia a zbraní: kyjakovité chvosty, platne a ostne na chrbte, rohy a kly na hlave. Bližšie vám predstavím tieto:

Brachiosaurus: Bol jedným z najväčších suchozemských živočíchov, aké kedy žili. Živil sa listami zo stromov a rastlinami. Vážil toľko ako 20 veľkých slonov.

Stegosaurus: Bol bylinožravec. Mal na chrbte 2 rady kostených platničiek a na chvoste 4 ostré hroty. Na to, aký bol veľký, mal veľmi malý mozog.

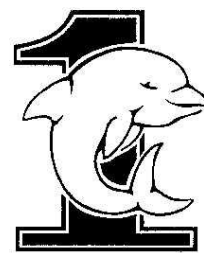
Ichyosaurus: Iný názov má "rybojašter". Žil vo vode a živil sa rybami. Stavbou tela pripomínal dnešného delfína.

Branislav Hitzinger

FRANTIŠEK TÓTH – SPOMIENKA

Sedela som v jeho pracovni na ministerstve školstva a kládla mu desiatky otázok. Oproti mne sedel vtedajší štátny tajomník MŠ SR František Tóth. Na všetky moje otázky odpovedal priamo a aj oveľa viac, ako som očakávala. Pôsobil cieľavedome, razantne, pragmaticky, no evidentne to bol človek so zmyslom pre humor. Ani štipka nadradenosti, dokonca mi ponúkol pomoc, ak by som potrebovala. V duchu som si povedala, že sa ani nečudujem, že jeho meno tak rezonuje v súvislosti s 1. súkromným gymnáziom v Bratislave. Neskôr som pracovala v pedagogickom časopise a tvorila pre neho otázky v súvislosti s kultúrnymi poukazmi. To už bol ministrom kultúry. Onedlho sme sa opäť náhodne

stretli na nejakej akcii v septembri 2005. Pamäť mal výbornú. V júni nasledujúceho roka, som sedela na zemi v obývačke nad kôpkami papierov, keď éterom prebehla hrozne neuveriteľná správa.

V tom momente som telefonovala kolegyni do redakcie, či je možné, že v rádiu sa môžu dopustiť takého príšerného omylu. Naivne som bola presvedčená, že to omyl je.

Svoje plány som nezrealizovala, ale zhodou náhod som sa ocitla tu, na jeho gymnáziu.

Toto sa, žiaľ, už nedozvie.

Viera Dršková

Zriaďovatelia 1.súkromného gymnázia v Bratislave:

František Tóth, Dana Jančinová, Anna Cifrová a Mária Smreková

Fero - kamarát, na ktorého sa dalo spoľahnúť
kamarát, ktorý dodržal slovo
kamarát, pre ktorého boli problémy výzvami
kamarát, ktorý mal rád ľudí
kamarát, ktorý pracoval pre školu bez počítania času a investícií

Maja Smreková

Fero bol kamarát s veľkým zmyslom pre humor. Aj v najväznejšiu chvíľu sa snažil nadľahčiť a pravdupovediac, mne tým liezol často na nervy. A nielen mne, často nejakým kanadským žartíkom dobehol kolegov a žiakov. Bol aj vášnivý rybár, a tak si raz v chladničke v zborovni uložil svoju škatuľku s červíkmi kosnáčmi. Kolegyňa Soňa bola hladná, a tak jej Fero ponúkol, nech si dá šalát z chladničky. Soňa škatuľku otvorila a v nej sa zamrvili tie červíky... no, viete si predstaviť, že hned' bežala na záchod :).

Dada Jančinová

Fero bol kamarát do dažďa aj do pohody. Mal zmysel pre humor a pamätám si, že najväčšiu radosť mu robilo vymýšľať prekvapujúce súťaže a bláznivé hry pre svoje, ale aj naše deti. Tento zmysel pre humor nám často pomáhal prekonávať aj najťažšie prekážky. Vedel sa však hádať a tvrdo bojovať, keď išlo o dobrú vec. Keď bolo treba niečo urobiť, nepoznal chvíľu oddychu. Vedel žiť práve tú chvíľu v živote, ktorú mal k dispozícii a neodkladal ani prácu ani oddych na inokedy. Mal rád výzvy a vedel sa podeliť s radosťou, ktorú mal, keď sa nám podarilo dosiahnuť cieľ. Tešilo ma s ním spolupracovať a verím, že s ním je veselo a živo tam, kde je teraz. Ahoj, Fero.

Hanka Cifrová

KOMIKS

PAVÚČIK A KAMARÁT

D. ORMANDY

